Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
2024-2029

ΚΕΙΜΕΝΑ ΠΟΥ ΕΓΚΡΙΘΗΚΑΝ

P10_TA(2026)0236

Αίτημα για την άρση της ασυλίας του Siegbert Frank Droese

Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 7ης Ιουλίου 2026 σχετικά με το αίτημα για την άρση της ασυλίας του Siegbert Frank Droese (2026/2019(IMM))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

– έχοντας υπόψη το αίτημα για την άρση της ασυλίας του Siegbert Frank Droese, το οποίο ελήφθη με επιστολή της 15ης Ιανουαρίου 2026 που απέστειλε το γερμανικό Ομοσπονδιακό Υπουργείο Δικαιοσύνης και Προστασίας των Καταναλωτών, με την οποία διαβιβάστηκε αίτημα με ημερομηνία 2 Δεκεμβρίου 2025 από το περιφερειακό δικαστήριο της Δρέσδης, και ανακοινώθηκε στην Ολομέλεια στις 11 Φεβρουαρίου 2026,

– έχοντας υπόψη το γεγονός ότι ο Siegbert Frank Droese θεωρείται ότι παραιτήθηκε από το δικαίωμα ακρόασης σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 6 του Κανονισμού του,

– έχοντας υπόψη το άρθρο 9 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και το άρθρο 6 παράγραφος 2 της Πράξης της 20ής Σεπτεμβρίου 1976 περί της εκλογής των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με άμεση και καθολική ψηφοφορία,

– έχοντας υπόψη τις αποφάσεις που εξέδωσε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 21 Οκτωβρίου 2008, 19 Μαρτίου 2010, 6 Σεπτεμβρίου 2011, 17 Ιανουαρίου 2013 και 19 Δεκεμβρίου 2019[1],

– έχοντας υπόψη το άρθρο 46 του Θεμελιώδους Νόμου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

– έχοντας υπόψη το άρθρο 5 παράγραφος 2, το άρθρο 6 παράγραφος 1 και το άρθρο 9 του Κανονισμού του,

– έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων (A10-0193/2026),

A. λαμβάνοντας υπόψη ότι, στις 15 Ιανουαρίου 2026, το γερμανικό Ομοσπονδιακό Υπουργείο Δικαιοσύνης και Προστασίας των Καταναλωτών διαβίβασε αίτημα του περιφερειακού δικαστηρίου της Δρέσδης για την άρση της ασυλίας του Siegbert Frank Droese, βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που εξελέγη στη Γερμανία, σε σχέση με ένδικο μέσο που άσκησε στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας·

B. λαμβάνοντας υπόψη ότι, με απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου της Δρέσδης της 26ης Απριλίου 2024, ο Siegbert Frank Droese καταδικάστηκε για δύο διαφορετικά περιστατικά προσβολής και του επιβλήθηκε χρηματική ποινή· λαμβάνοντας υπόψη ότι ο Siegbert Frank Droese άσκησε έφεση κατά της εν λόγω απόφασης με γραπτό υπόμνημα του συνηγόρου υπεράσπισής του στις 3 Μαΐου 2024·

Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο Siegbert Frank Droese εξελέγη βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις ευρωπαϊκές εκλογές του Ιουνίου του 2024· λαμβάνοντας υπόψη ότι δεν ήταν βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά την έκδοση της καταδικαστικής απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου της Δρέσδης, της 26ης Απριλίου 2024, ούτε όταν ασκήθηκε έφεση εναντίον της εν λόγω απόφασης· λαμβάνοντας υπόψη ότι, σε συνέχεια της εκλογής του Siegbert Frank Droese στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και σύμφωνα με το αίτημα του περιφερειακού δικαστηρίου της Δρέσδης, η διεξαγωγή της διαδικασίας έφεσης απαιτεί την άρση της ασυλίας του Siegbert Frank Droese·

---

[1] Απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Οκτωβρίου 2008, Marra κατά De Gregorio και Clemente, C-200/07 και C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2010, Gollnisch κατά Κοινοβουλίου, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102· απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Σεπτεμβρίου 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 2013, Gollnisch κατά Κοινοβουλίου, T-346/11 και T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23· απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα πραγματικά περιστατικά που στοιχειοθετούν τις φερόμενες ως διαπραχθείσες αξιόποινες πράξεις έλαβαν χώρα προτού ο Siegbert Frank Droese γίνει βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και, ως εκ τούτου, ούτε αυτά ούτε το επακόλουθο αίτημα για την άρση της ασυλίας του συνδέονται με γνώμη εκφρασθείσα ή ψήφο δοθείσα από αυτόν κατά την άσκηση των καθηκόντων του υπό την έννοια του άρθρου 8 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι το άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο α) του Πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορίζει ότι, κατά τη διάρκεια των συνόδων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, οι βουλευτές του απολαύουν, εντός της επικρατείας των οικείων κρατών μελών, των ασυλιών που αναγνωρίζονται στα μέλη του Κοινοβουλίου του κράτους μέλους τους·

ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το άρθρο 46 παράγραφοι 2, 3 και 4 του Θεμελιώδους Νόμου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας ορίζει τα εξής:

«2) Βουλευτής δεν καλείται να λογοδοτήσει ούτε συλλαμβάνεται για αξιόποινη πράξη παρά με άδεια της Ομοσπονδιακής Βουλής, εκτός εάν συλληφθεί επ’ αυτοφώρω ή κατά τη διάρκεια της επόμενης ημέρας.

3) Άδεια της Βουλής απαιτείται ακόμη για κάθε άλλο περιορισμό της προσωπικής ελευθερίας βουλευτή ή για την κίνηση κατά βουλευτή της διαδικασίας του άρθρου 18.

4) Κάθε ποινική δίωξη και κάθε διαδικασία του άρθρου 18 εναντίον βουλευτή, κάθε κράτηση και κάθε άλλος περιορισμός της προσωπικής του ελευθερίας αναστέλλονται, εφόσον το ζητήσει η Ομοσπονδιακή Βουλή.»·

Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι σκοπός της ασυλίας που προβλέπεται στο Πρωτόκολλο αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι να προστατεύονται το Κοινοβούλιο και οι βουλευτές του από δικαστικές διαδικασίες που σχετίζονται με ασκούμενες κατά την επιτέλεση κοινοβουλευτικών καθηκόντων δραστηριότητες οι οποίες είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με τα καθήκοντα αυτά·

Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 του Κανονισμού, η βουλευτική ασυλία δεν αποτελεί προσωπικό προνόμιο των βουλευτών, αλλά εγγύηση της ανεξαρτησίας του Κοινοβουλίου στο σύνολό του και των βουλευτών του·

Θ. λαμβάνοντας υπόψη, αφενός, ότι το Κοινοβούλιο δεν αποτελεί Δικαστήριο και, αφετέρου, ότι ο βουλευτής δεν μπορεί, στο πλαίσιο διαδικασίας άρσης ασυλίας, να θεωρείται ως κατηγορούμενος[2]·

I. λαμβάνοντας υπόψη ότι φαίνεται ότι, στην προκειμένη περίπτωση, δεν μπορεί να συναχθεί ότι υφίσταται fumus persecutionis, δηλαδή ότι σκοπός της δικαστικής διαδικασίας είναι να βλάψει την πολιτική δραστηριότητα του βουλευτή υπό την ιδιότητά του ως βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και, ως εκ τούτου, την ανεξαρτησία του Κοινοβουλίου·

1. αποφασίζει να άρει την ασυλία του Siegbert Frank Droese·

2. αναθέτει στην Πρόεδρό του να διαβιβάσει αμελλητί την παρούσα απόφαση και την έκθεση της αρμόδιας επιτροπής του στην αρμόδια αρχή της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και στον Siegbert Frank Droese.

---

[2] Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019, Briois κατά Κοινοβουλίου, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.